

Така приготвенъ мъртвецътъ се оставя да престои двайсетъ и четири часа, презъ което време домакинитѣ и роднини го оплакватъ съ високъ гласъ, изреждайки добритѣ му качества, дѣлата му презъ живота и страданията на които ще бжде изложено семейството му, като се лиши отъ него. Въ течението на тия 24 часа пазятъ строго мъртвеца да не бжде прескоченъ отъ котка, за да не вампирясва. Отъ съседнитѣ и познати кжци презъ това време отиватъ жени съ китки въ ржце, които турятъ до главата му, като казватъ, че ги провождатъ по него за свои близки покойници; до като стоятъ тамъ, тѣ утешаватъ домашнитѣ му и шушнатъ помежду си, дали покойниятъ е добре подреденъ за оня свѣтъ.

За да изкопаятъ гробъ за покойния, измѣрватъ ръста му съ бжзова пръчка, която после турятъ заедно съ тѣлото му въ гроба. До скоро мъртвитѣ сж били погребвани безъ ковчези, като имъ туряли отъ страни въ гроба и отгоре имъ по една дъска; сега вече почватъ вредомъ да ги ровятъ и въ ковчези.

Като минатъ двайсетъ и четири часа, дохожда священника и му чете молитва, следъ което четирма носачи го дигатъ и понасятъ на гробищата. На носачитѣ се даватъ кърпи. На кръстопжтъ носачитѣ слагатъ носилото на земя и попътъ отчита молитва. На гробищата, следъ заупокойната молитва, става прощаването съ покойника, но на съпрузитѣ не даватъ да се прощаватъ, защото иначе на оня свѣтъ нѣмало да се събератъ. Следъ като обградятъ мъртвеца съ дъски въ гроба, пришествующитѣ хвърлятъ отгоре му по шѣпа прѣстъ и тогава вече го засипватъ съ земя. При спущането на мъртвеца въ гроба въ кжщята по селата изливатъ на двора пълнитѣ стовни и послѣ пакъ ги пълнятъ.

На гробищата се слага трапеза отъ роднинитѣ, дето хапватъ по нѣщо за Богъ да прости, следъ свършването на което, нѣкой отъ по-близкитѣ роднини става на чело на трапезата и казва: „Пийте и ежте и да речете сички Богъ ла прости покойния“, сжщото казва той и отъ къмъ другия край на трапезата, на което всички пришествующи повтарятъ: Богъ да прости.